

oprettet en masse nye, ja, det er sågar op til 77 er der nogle der hævder. Det viser jo, at man ikke har afskaffet de statsbetalte smagsdommere. Man har bare udskiftet dem med nogle andre, som man bedre kunne lide. Her er Institut for Miljøvurdering jo et enormt godt eksempel.

Der var også mindre kønne fejltrin undervejs: Det Danske Center for Menneskerettigheder og farcen omkring direktøren, der først skulle fyres og siden søge sit eget job, og som endte med at få det. Der er mange gode og lidt skræmmende diskussioner undervejs, synes vi.

Men det, vi er bekymret for, er egentlig den her snak om eksperter. For regeringen snakker på den ene side om at styrke forskningen, men det viser sig jo på den anden side, at hvis viden ikke passer ind i regeringens kram, så kan man ikke bruge den til noget. Så skal man fyres, og det institut, man kommer fra, eller det råd, man kommer fra, skal nedlægges, fordi eksperterne jo ikke skal bestemme. Vi er alle lige; vi er alle lige kloge; alle ved lige meget. Det er jo dybest set antiintellektuelt at tro på, at ingen ved mere end en selv.

Vi vil ikke være med til at lægge eksperter for had. Vi vil ikke gøre faglig ekspertise til noget negativt. Vi går faktisk ind for en oplyst debat og tror på, at folk godt selv kan finde ud af at debattere, selv om eksperter bidrager med faktuel viden. Vi mener, at der er brug for faglighed, gennemsigtighed og debat og mindre monopol på viden i stedet for det modsatte, som regeringen desværre er talsmand for.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfører.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man kunne jo anlægge den indgangsvinkel på denne forespørgselsdebat, at det virker, som om man har hørt det hele før. Egentlig kunne man godt synes, at forespørgerne må være lidt beklemte ved situationen. Jeg kan også se, at hr. Aage Frandsen måske lige er fraværende et øjeblik.

Men sagen er vel, at det jo er en debat, der ligesom kommer et år for sent. Det er jo en øvelse, der blev lavet med finansloven for 2002, det vil sige blev vedtaget i Folketinget i februar 2002 og efterfølgende blev udmøntet i lovforslag, der punkt for punkt på de områder, hvor man lavede tingene om, har været igennem en folketingsbehandling. Fagordførerne har dyrket det her i en uendelighed – pragtfuldt selvfølgelig at over-

være, selv om man ikke selv er ordfører, pragtfuldt at lytte til debatten – og nu skal vi så, på baggrund af at statsministeren har sagt noget i en avis eller i et tv-klip, have en debat, som jo i udgangspunktet egentlig er helt grundlæggende: Hvad var kriterierne egentlig samlet set for at nedlægges eller for at lave øvelsen?

Men når debatten så går i gang, finder vi hurtigt ud af, at det alligevel ikke var det, vi skulle diskutere, for hele indsatsen indtil nu er koncentreret om, hvorfor Vandfonden eller et eller andet konkret råd eller nævn eller udvalg eller institution er blevet lavet om. Men jeg troede, at det egentlig var de grundlæggende kriterier. For der må jeg sige, at vi for Dansk Folkepartis vedkommende gik ind i den her øvelse med meget stor ildhu. Vi synes, det var fantastisk godt, og at det var en god øvelse, vi fik lavet.

Kl. 15.25

Vores udgangspunkt er simpelt hen, at nu har vi lige i den sidste forespørgselsdebat, som hr. Kristian Jensen tidligere sagde, været med til at nedsætte et sagkyndigt udvalg, der skal se på nogle bestemte ting, og det er en god illustration af, at vi jo gør det hele tiden.

Man må en gang imellem standse og kigge på hele billedet og sige, at vi bliver nødt til også at finde nogle udvalg og råd og nævn, som vi kan få nedlagt, så der bliver plads – jeg havde nær sagt, at vi skal også helst have nogle folk, der overhovedet kan befolke de mange råd og nævn, altså gøre dem ledige fra et arbejde, så de kan bruges til noget andet – og det er jo en øvelse, der er nødvendig.

Det er egentlig også en øvelse, der var lagt op til fra den tidligere regerings side, så det er sådan set ikke noget nyt. Så kan man altid diskutere, og det har jeg også sagt der har været behandling om i Folketinget, om det konkrete udvalg eller nævn eller råd lige skulle være med eller ikke være med.

Vi har valgt at gå ind i den her øvelse med det pakkeforslag, som regeringen fremsatte, og vi synes faktisk, at vi fik lavet en rigtig sund og fornuftig øvelse, som jo ikke gør, at der ikke efterfølgende kommer nye udvalg og nævn og råd osv., for det gør der hele tiden. Men det er bare til illustration af, at det er nødvendigt, at man på et senere tidspunkt prøver at tage en ny øvelse, hvor man kigger det hele igennem.

Og jeg havde nær sagt, at skulle der være røget noget med, som man på et senere tidspunkt finder ud af man ud fra et politisk synspunkt ønsker at få fremmet ved, at der igen sidder